

Wat een leuk idee, op de fiets door ons dorp Stedebroec, om de bomenrijkdom van dichtbij te bekijken en er uitleg over te krijgen. De Seniorenraad organiseert het en heeft twee man sterk gevonden om ons rond te leiden.

De start is bij 'De Stek', waar op de valreep de laatste twee deelnemers van de groep van 20 personen aan sluiten. We stappen op de fiets om er direct weer af te stappen. Bomen staan overal, maar om de hoek, bij de brug stoppen we bij een grote tuin met mooie bomen. Veel bomen die hier groeien (dorp) zijn niet altijd bomen van hier.

De apenboom (*Araucaria araucana*) is een conifeer die van nature groeit in Chili en Argentinië. De boom wordt ook wel apetreiter, apenpuzzel, kandelaarden of apeverdriet genoemd. Het is bekend dat sommige apenbomen 50 m hoog kunnen worden met een stamdiameter van ongeveer 2 m en meer dan 1000 jaar oud kunnen worden.

Indrukwekkend! Sinds 2013 is ze officieel bedreigd. Overal kan men wel ergens in een voortuin een apenboom zien.

We gaan via de noordkant van de Streek via het fietspad en stoppen hier en daar waar we dan uitleg krijgen over bijvoorbeeld een blad van een boom, wat in het midden bij de steel ongelijk is. Je staat er niet bij stil hoe vernuftig het groen om je heen in elkaar zit.

Frans Jongeleen en Adrie van Bohemen vullen elkaar heel mooi aan bij de mooie plekken waar we tijdens deze rit vaak naar boven kijken, naar de kruin of dat een boom het niet 'goed doet'.

We pauzeren bij de Molenwiek, een prettige plek om met elkaar de opgedane weetjes door te nemen. en o.a. te vernemen dat dit voor nieuwe inwoners een leuke manier is om wat de omgeving te leren kennen. Maar ook voor de autochtonen een leerzame middag.

Na de pauze gaan we dwars door het dorp naar een plek waarvan de gids zegt dat het een grote kans is dat we deze plek (nog) niet kennen. Daar dacht ik niet bij te horen. Ik loop heel veel door het dorp en denk alle plekjes wel te kennen... Gids Frans kreeg gelijk. Ik kende dit plekje niet: 'Het landje van honing'.

Een plek waar drie imkers hun bijenkasten hebben staan. Hier krijgen we enthousiast uitleg over het nijvere volkje. Ik blijf hier wat op afstand, heb ontzag voor deze, toch heel belangrijke diertjes.

Heel leuk om hier wat meer over te weten. De gemeente heeft vele bloemenperken aangelegd, speciaal ook voor dit volkje, wat zo belangrijk is. De honingbij is niet de enige bestuiver, maar vanwege het wereldwijde voorkomen en de grote aantallen is de honingbij een van de belangrijkste bestuivers van bloeiende planten. In een nest zijn in de winter een moer en ongeveer 10.000 werkbijen aanwezig; er zijn dan geen darren. In de zomer zijn enkele honderden darren aanwezig en kan het aantal werksters oplopen tot 80.000. toch maar wat nader in verdiepen...

We eindigen de tocht in het park aan de zuidkant van het dorp. Een mooie boom vanaf het fietspad gezien vol in blad, gaan we op advies van gids Adrie de Bohemen van dicht bij bekijken. De achterzijde is kaal. (nooit opgevallen!) We kunnen de stam bevoelen, die zacht, verend aanvoelt, heel bijzonder!

Het is een heel leuke, leerzame en gezellige tocht geweest en voor herhaling vatbaar.

Hartelijk dank, ik ben er een volgende keer graag bij!

Lenie van Balen-Deen

